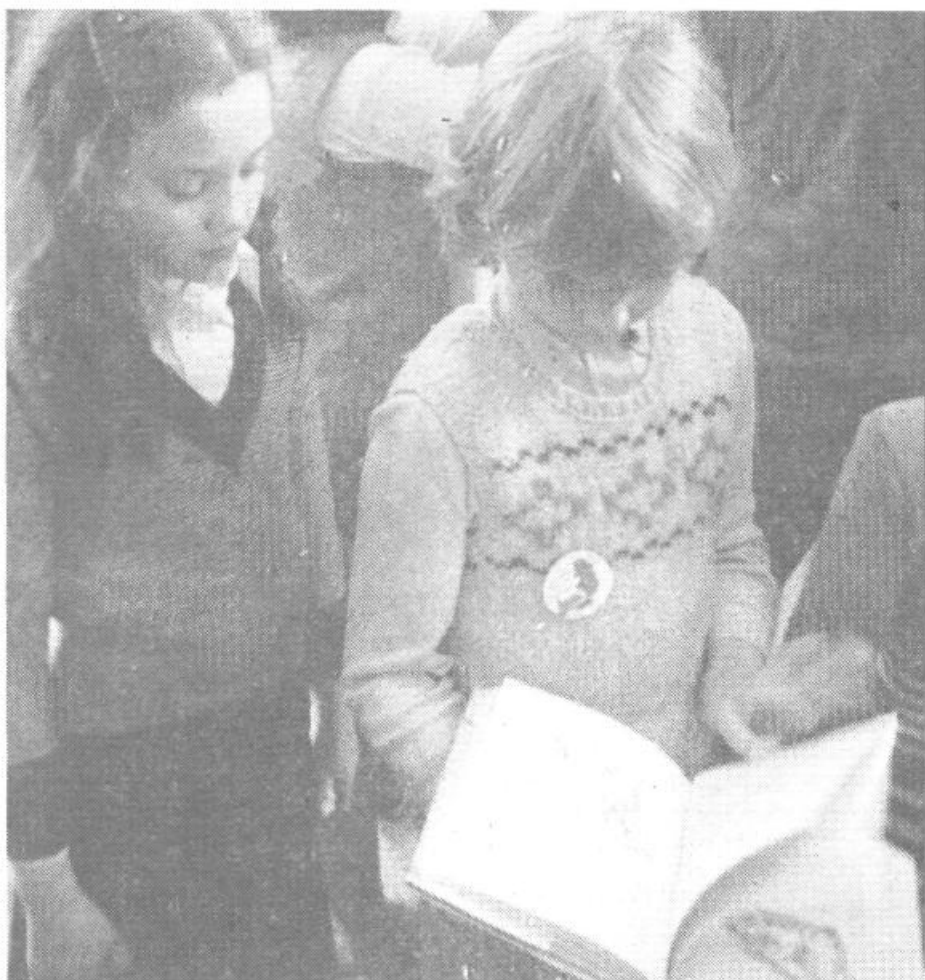

Mladi smo, radi se učimo!

XII. JUGOSLOVANSKE PIONIRSKE IGRE 1980-1982

»Rastemo pod Titovo zastavo«

Jugoslovanske pionirske igre predstavljajo kontinuirano obliko vzpodbujanja in usmerjanja številnih aktivnosti pionirjev. Za obdobje 1980-1982 je Svet zveze pionirjev Jugoslavije in Svet zveze pionirjev Slovenije sprejel delovni naslov: RASTEMO POD TITOVO ZASTAVO. Naslov simbolizira bistvene revolucionarne pridobitve naše družbe ter pripravljenost pionirjev, da te pridobitve ohranjajo, negujejo in ustvarjalno razvijajo.

V programih bomo izpostavili prizadevanja za utrjevanje številnih vrednot samoupravne socialistične Jugoslavije ter naloge za njihovo razvijanje. Poseben pomen bomo posvetili oblikam in metodam dela, ki naj pritegnejo pionirjevo zanimanje, ga navdušujejo za aktivnosti, sprostijo njegovo ustvarjalnost in vzbudijo občutek družbene pomembnosti pri izvajanju nalog.

Prizadevanja pionirjev, pionirskih odredov, mentorjev in vseh družbenih organizacij in društev ter družbenopolitičnih organizacij naj bi bila v tem obdobju usmerjena v uresničevanje naslednjih vrednot in vsebinskih sklepov:

I. Ohranjanje in razvijanje revolucionarnih pridobitev narodov in narodnosti Jugoslavije.

Vključevanje pionirjev v koncept SLO in DA. Utrjevanje bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije.

II. Programsko in organizacijsko utrjevanje pionirske organizacije. Razvijanje samoupravnih, socialističnih odnosov v vseh sredinah dela in življenja pionirjev. Utrjevanje delegatskega načina dogovarjanja in povezovanja številnih oblik dela pionirjev. Razvijanje idejnopolitičnega in marksističnega izobraževanja pionirjev.

III. Razvijanje solidarnosti in prostovoljnega dela pionirjev.

IV. Razvijanje delovnih navad in odnosa do dela. Vključevanje pionirjev v prizadevanja družbe za stabilizacijo gospodarstva in varčevanje. Povezovanje mestnih pionirjev s pionirji na vasi in obratno.

V. Vzpodbujanje kulturne ustvarjalnosti in iniciativnosti pionirjev. Zagotavljanje ustreznih pogojev za razmah ljubiteljske kulturne dejavnosti.

VI. Spoznavanje pionirjev z načeli, aktivnostjo in življenjem neuvrščenih dežel. Organizacije združenih narodov ter njenih prizadevanj za pravičnejši in humanejši svet. Te vrednote morajo postati del pionirjevih lastnih opredelitev in spoznanj.

Nataša
ČečTanja
KokošinekVanja
GačnikNace
KordanSandi
SlakLeon
GradišarMarinka
Sebanc

Mi smo Titovi

Nekaj dni pred Dnevom mladosti smo obiskali učence naših osnovnih šol in jih povprašali, kaj jim pomeni njihov praznik in kako ga bodo proslavili.

LEON GRADIŠAR, OŠ Lavrica, 10 let: »Ta dan mi pomeni Titov rojstni dan. Pred kratkim sem o njem prebral knjigo z naslovom: Mi smo Titovi – Tito je naš. Veliko nam je o njem pripovedovala tudi tovarišica v šoli. Na ta dan bomo imeli v šoli podelitev bralnih značk in športne prireditve.«

MARINKA SEBANC, OŠ Lavrica, 9 let: »Titov rojstni dan so mladinci kmalu po vojni sprejeli za svoj praznik mladosti. Težko že pričakujem, kdaj bom tudi jaz sprejeta med mladince. Na ta dan bom prejela Jurčičevo bralno značko. O Titu sem že prebrala veliko knjig. V šoli bom tudi kupila knjigo z naslovom: Josip Broz Tito.«

SANDI SLAK, OŠ Škofljica, 14 let: »Dan mladosti nas bo vedno spominjal na Tita. Na šoli bomo imeli ob tem prazniku športna tekmovanja za osmošolce, učenci petih in šestih razredov pa bodo odšli na pohod v bližnjo okolico.«

NACE KORDAN, OŠ Škofljica, 14 let: »Ponosen sem, da sem Titov mladinec in da sem se rodil v deželi, ki jo je on vodil. Na šoli bomo imeli na šoli proslavo. S mladince učence sedmih razredov. Po sprejemu bomo zanje organizirali ples.«

VANJA GAČNIK, OŠ Velike Lašče, 10 let: »Letošnji dan mladosti, ki je tudi Titov rojstni dan, bomo letos proslavili brez njega. Dan mladosti mi pomeni srečo. Na šoli bomo imeli sprejem mladincev.«

TANJA KOKOŠINEK, OŠ Velike Lašče, 10 let: »Ta dan mi bo vedno ostal v spominu, ker bo to 25. maj brez Tita. Na ta dan bomo imeli na šoli proslavo. S polnimi srci veselja in žalosti se bomo vedno spominjali našega Tita.«

NATAŠA ČEČ, OŠ Velike Lašče, 9 let: »Tito nam bo mehko ostal v srcih. Tudi naši nasledniki ga bodo poznali kot junaka, ki bo vedno živel v naših srcih. Težko že čakam, da bom tudi sam postala mladinka.«

SREČALE SO SE LUTKOVNE SKUPINE

»Otroci otrokom«, veselje in radost

V ponedeljek, 19. maja 1980 je bilo na novi viški šoli zares slovesno. Zbralo se je kar 60 mladih lutkovnih ustvarjalcev naše občine. Bilo je namreč zaključno III. Srečanje lutkovnih skupin.

Letošnje srečanje je imelo poseben pomen in tudi uspeh, če smo vsaj malce domišljavi. Izgnili smo se srečanju, na katerem se zberejo vsi lutkarji in v celoti prikažejo celotno dejavnost. Lutkovnih predstav so v tem primeru deležni le tisti malčki, ki slučajno živijo v kraju, kjer se odvija srečanje.

To obliko srečanja smo uporabili dvakrat, za to leto pa smo se odločili, da mladi lutkarji obišejo malčke po VVZ naše občine. Ob pričetku akcije smo bili malce skeptični in si niti nismo mislili, da bo akcija, ki nosi naslov »Otroci otrokom« dobila takšen odziv. Ko pa smo začeli vrteti telefone vrtcev in se dogovarjati z ravnateljicami, smo

bili potolaženi, saj so jih vrtci sprejemali z veliko navdušenostjo.

Sprva smo se dogovarjali le z matičnimi vrtci. Naprosili smo jih za kombinacije, prevažali so naše lutkarje od vrtca do vrtca in kmalu smo imeli kar šest potujočih lutkovnih gledališč. Za število izvedenih predstav niti sami ne vemo, saj so obredli prav vse podružnične vrtce, za primer pa naj povemo, da so bičevski lutkarji nastopili kar 15-krat. Seveda so imeli tudi nevšečnosti, saj so v naglici nastopov bičevskim lutkarjem celo oder povozili, pa se tudi tega niso ustrašili. Malce so ga pokrpali in nadaljevali gostovanje.

Človek skorajda ne bi mogel verjeti, da učenci 3. in 4. razreda lahko tako aktivirajo vrtičkarje, ki so od mladih ustvarjalcev le nekaj let mlajši. In ko volk napade telička, zajček pa ne ve kako bi mu pomagal, se na koncu ven-

darle domisli, da se volk boji psa, otroci tako zelo lajajo, da se volk na smrt prestraši, pobegne, otroci pa še kar naprej lajajo in tovarišice jih komaj utišajo.

Njihovi odri so majhni, provizorični, pa tako zelo prirčni, da se jih nikakor ne moremo naveličati. Vse je domače, šolske izdelave. Tudi lutke. Pri njih resda ni vedno jasno katero žival katera predstavlja, pa to sploh ni važno, saj je otroška fantazija tako bogata, da si s tem ne belijo glave.

Še in še bi lahko govorili o naših lutkarjih, saj so nas tokrat zares prijetno presenetili. Ob koncu smo jih povabili na skromno zakusko, dijakinje gimnazije Ivana Cankarja, pa so jim uprizorile lutkovno predstavu Andersenove pravljice SVINJSKI PASTIR. Zares odlična izvedba, lahko rečemo, največje plačilo za naše najmlajše.

Zahvaliti se moramo lutkarjem šolskih kulturnoumetniških društev: Bičevje, Brezovica, Polhov Gradec, Oskar Kovačič, Škofljica, Trnovo.

V prihodnje si želimo samo nekaj. Vsaj dve lutkovni skupini več, tako bodo tudi naši malčki deležni vsaj dveh predstav na leto več.

To jim moramo vsekakor zagotoviti.
MOJCA SUHADOLC